ศึกษาความพึงพอใจของนิสิต ที่มีต่อการเรียนการสอน รายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

The Study Satisfaction of Students towards Learning Course Music for Life Quality Enhancement. Master of Arts (Western Music),Thaksin University

รัตติกาล กมโลบล[1]

Rattikal Komloboll

[1]อาจารย์, สาขาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตที่เลือกเรียนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตในเครื่องมือเปียโน สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 146 คน โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและสถิติเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่านิสิตส่วนใหญ่ที่เลือกเรียนเปียโนเป็นเพศหญิง และนิสิตที่เลือกเรียนส่วนใหญ่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 โดยจากการสำรวจระดับความพึงพอใจ พบว่าด้านนิสิต และด้านอาจารย์ผู้สอนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือระดับความพึงพอใจในระดับมาก คือ ด้านการวัดประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านความพร้อมของเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตนั้นควรมีการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ มีความพร้อมทุกๆ ด้าน และเพื่อให้สอดคล้องต่อความต้องการของนิสิต ซึ่งจะทำให้นิสิตสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

คำสำคัญ : ความพึงพอใจ การเรียนการสอน ดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต

Abstract

This research aimed to examine students' satisfaction of learning Music for Life Quality Course, Bachelor of Arts Program in Western Music, Thaksin University, Songkhla Campus. A sample was a group of 146 students learning Music for Life Quality Course, majoring in the piano, Bachelor of Arts Program in Western Music, Faculty of Fine and Applied Arts. Questionnaires were used for data and statistics analysis.

It was found that most of the students learning the piano were female and studying in the third year. The satisfaction survey result showed that the satisfaction for the students and the instructors were very high as for the measurement, the curriculum, the instruction media and the learning management were high. The learning management in Music for Life Quality Course should be developed, modified and improved continually for effective learning and according to the students' desire which they could adapt for their daily lives.

Keywords : Satisfaction, Learning, Music for Life Quality

บทนำ

ปัจจุบันสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล)มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้มีอาจารย์ประจำหลักสูตรรวมทั้งสิ้น 13 คนโดยแบ่งเป็นข้าราชการ 2 คน และพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 11 คน ซึ่งเป็นบุคคลากรที่มีความสามารถและความชำนาญเฉพาะทางด้านดนตรีที่ต่างกันแยกตามเครื่องมือเช่น ด้านเครื่องเคาะ (Percussion), ด้านกลุ่มเครื่องเป่า, และด้านเครื่องสาย (String) ได้ และเครื่องลิ่มนิ้ว ได้แก่ เปียโน (Piano) และคีย์บอร์ด (Key board) เป็นต้น แต่ทั้งนี้ปัจจุบันในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตได้เปิดสอนให้กับนิสิตสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์และนิสิตที่สนใจลงทะเบียนเรียนโดยได้แบ่งเป็น 7 กลุ่มโดยผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำวิจัยเฉพาะกลุ่มเครื่องมือเปียโน เนื่องจากมีผู้สนใจในการลงทะเบียนเรียนในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต กลุ่มเครื่องมือเปียโนเป็นจำนวนมากจึงต้องการรวบรวมข้อมูลด้านความพึงพอใจเพื่อพัฒนาและปรับปรุงรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตรวมถึงสาขาฯ ต้องมีการปรับปรุงและแก้ไขเพื่อให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด ทันสมัย ทันยุกต์ ทันเหตุการณ์มากที่สุด (มหาวิทยาลัยทักษิณ)

องค์ประกอบการจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพแต่ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งขาดประสิทธิภาพจะทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จจากความคิดเห็นของนักการศึกษาไทยได้วิเคราะห์จุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอนที่จะเป็นอุปสรรคขัดขวางความก้าวหน้าไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยสุธรรม อารีกุล (2543, 141) ได้กล่าวว่าด้านหลักสูตรมีความล้าสมัยมีความซ้ำซ้อนลอกเลียนแบบจากต่างประเทศไม่มีความหลากหลายขาดความยืดหยุ่นความไม่เป็นสากลและไม่

เกิดบูรณาการด้านกระบวนการการเรียนการสอนผู้สอนไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เนื่องจากวิธีการเรียนการสอนล้าสมัยไม่ปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองการถ่ายทอดเนื้อหาไม่มีการนำสื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ด้านนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเร่งขยายการรับนักศึกษาปริมาณมากไม่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพได้บัณฑิตขาดคุณสมบัติที่ดีไม่เป็นไปตามความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติสอดคล้องกับเกรียงศักดิ์เจริญ วงศ์ศักดิ์ (2543, 81) ที่กล่าวถึงวิธีการเรียนการสอนในห้องเรียนว่าส่วนใหญ่ครูอาจารย์จะเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนผูกขาดการถ่ายทอดความรู้เป็นการเรียนในลักษณะท่องจำทำให้ผู้เรียนขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์และขาดความคิดสร้างสรรค์ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการเรียนได้อย่างเต็มที่แม้จะเรียนสูงถึงระดับอุดมศึกษาส่งผลให้บุคลากรในประเทศคิดไม่เป็นและไม่สามารถประยุกต์ใช้กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม

ดังนั้นการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลาซึ่งเป็นวิชาที่นิสิตในสาขาดุริยางคศาสตร์ต้องเรียนและนิสิตจากสาขาอื่นนั้นสามารถเลือกเรียนในรายวิชานี้ได้ จึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะศึกษาถึงความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในปัจจุบัน ที่จะทำให้ทราบถึงความพึงพอใจและปัญหาที่ต้องปรับปรุงแก้ไขที่ตรงจุดหรือข้อดีของสิ่งที่มีอยู่แล้วจะได้ปรับปรุงและแก้ไขให้ดียิ่งๆขึ้นไป เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขวิธีการสอนและพัฒนาสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ ให้เป็นที่ต้องการแก่สังคมและนักเรียนที่ต้องการจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาทางด้านดนตรีด้านโครงสร้างหลักสูตรควรมีการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องควรเน้นเรื่องการนำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันควรมีความเด่นชัดในหลักสูตรวิชาชีพกำหนดจำนวนหน่วยกิตในกลุ่มวิชาให้มากขึ้นด้านเนื้อหาหลักสูตรควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบันโดยเฉพาะในรายวิชาพื้นฐานอีกทั้งยังมีเป้าหมายในการบริการดนตรีให้กว้างขวางรอบด้านซึ่งเป็นความคาดหวังที่จะดำเนินงานให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นภาคใต้และสังคมโดยรวมในระดับประเทศรวมถึงในระดับนานาชาติต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์ในประเด็นเนื้อหาของการพัฒนาการเรียนการสอนเรื่อง ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลาให้เป็นที่ต้องการสู่สังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาความพึงพอใจในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตในด้านนิสิต กิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการอาจารย์ผู้สอน การวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านความพร้อมของเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตที่เลือกเรียนรายวิชา 0604109 ดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต (Music For Life Quality Enhancement) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 7 กลุ่ม รวม 192 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 146 คน

นิสิตที่เลือกเรียนรายวิชา 0604109 ดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต (Music For Life Quality Enhancement) ที่เลือกเรียนเครื่องมือเปียโนกับอาจารย์ผู้สอน รัตติกาล กมโลบล สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 4 กลุ่ม รวม 146 คน

วิธีการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เกี่ยวกับเพศ ชั้นปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เตรียมการวิจัยตามขั้นตอน ต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขอหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ และขอความอนุเคราะห์ต่อสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัย วิทยาเขตสงขลา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลความพึงพอใจของนิสิต

2) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารงานวิจัย หรือที่มีการศึกษาไว้ในประเด็นที่เกี่ยวกับ ความพึงพอใจที่เป็นเอกสารจากหน่วยราชการ สถาบันการศึกษา เอกชน ประเภทหนังสือ ตำรา รายงานการประชุม งานวิจัย ปริญญานิพนธ์ ภาคนิพนธ์ การศึกษาค้นคว้าอิสระ อินเตอร์เน็ตและวีดีทัศน์ โดยรวบรวมแยกประเด็นไว้ตามเนื้อหา

3) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลที่เก็บรวมรวมได้จากพื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย โดยวิธีการใช้แบบสอบถาม

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

2) นำแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าความบี่ยงเบนมาตราฐาน (Standard Deviation) ของความพึงพอใจของประชากรที่ตอบแบบสอบถามแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3) นำแบบสอบถามในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ซ้ำๆ หรือใกล้เคียง นำมาจัดเป็นหมวดหมู่แล้วลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากจำนวนความถี่แล้วนำมาสรุปโดยรูปแบบความเรียง

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ (สากล) มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 146 คน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความพึงพอใจในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตในด้านนิสิต ด้านการเรียนการสอนอาจารย์ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านความพร้อมของเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้วิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกเพศ ชาย - หญิง จำนวน 146 คน สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 79.45 นิสิตเพศชายที่เลือกเรียนเปียโนมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.55 ข้อมูลจำแนกชั้นปี 1–5 สรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 53.42 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.88 รองลงมาชั้นปีที่ 4 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.01 และปีที่ 5 0.68 สุดท้ายชั้นปีที่ 1 ไม่มีนิสิตลงทะเบียนเรียน

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตในแต่ละด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยในรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านนิสิต มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (รวมค่าเฉลี่ย 4.22) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 1.3 นิสิตได้รับประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีความสุขจากรายวิชานี้ (ค่าเฉลี่ย 4.62) รองลงมาคือ ด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยระดับมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวม 4.21) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 2.7 ผู้สอนสอนครบตามเนื้อหาครบถ้วน (ค่าเฉลี่ย 4.80) รองลงมาคือด้านการวัดและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 4.15) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 5.2 นิสิตเข้าใจในเรื่องของตัวโน๊ตได้อย่างถูกต้องและข้อ 5.5 นิสิตสามารถบรรเลงบทเพลงตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 4.14) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 6.2 นิสิตเกิดกระบวนการตอบสนองตามปรัชญาหลักสูตรในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือด้านความพร้อมของเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมด้านอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 4.13) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 4.1 เครื่องดนตรี (เปียโน) มีคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.92) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 3.81) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 3.1 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ฝึก ทักษะด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.16) และสรุปภาพรวมทั้ง 6 ด้านพบว่า ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.11)

ตารางที่ 1 แสดงรวมค่าเฉลี่ยและส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน ของความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนต่อรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตในรายด้าน

ด้าน	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		Mean	SD	แปลผล
1	ด้านนิสิต	4.22	0.87	มากที่สุด
2	ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.21	0.89	มากที่สุด
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.81	1.02	มาก
4	ด้านความพร้อมของเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน	4.13	0.82	มาก
5	ด้านการวัดและประเมินผล	4.15	0.94	มาก
6	ด้านหลักสูตร	4.14	0.94	มาก
	ภาพรวมทั้ง 6 ด้าน	4.11	0.78	มาก

สรุปงานวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนต่อรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตโดยภาพรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก (4.11)

อภิปรายผลการวิจัย

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิติในแต่ละด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยในรายด้านจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านนิสิต มีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (รวมค่าเฉลี่ย 4.22) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1.3 นิสิตได้รับประโยชน์และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีความสุขจากรายวิชานี้ (ค่าเฉลี่ย 4.62) รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยระดับมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวม 4.21) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2.7 ผู้สอนสอนครบตามเนื้อหาครบถ้วน (ค่าเฉลี่ย 4.80) รองลงมาคือด้านการวัดและการประเมินผลมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในถาพรวมอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 4.15) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5.2 นิสิตเข้าใจในเรื่องของตัวโน๊ตได้อย่างถูกต้องและ ข้อ 5.5 นิสิตสามารถบรรเลงบทเพลงตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือด้านหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 4.14)โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 6.2 นิสิตเกิดกระบวนการตอบสนองตามปรัชญาหลักสูตรในการเรียนการสอนอย่างมี ประสิทธิภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือด้านความพร้อมของเครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์การเรียนมีค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจในภาพรวมด้านอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 4.13) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 4.1 เครื่องดนตรี (เปียโน) มีคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 4.92) และด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยระดับ

ความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (รวมค่าเฉลี่ย 3.81) โดยค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 3.1 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ฝึกทักษะด้วยตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.16) และสรุปภาพรวมทั้ง 6 ด้านพบว่า ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.11) เนื่องจากนิสิตได้รับประโยชน์และสามาถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขจากรายวิชานี้รวมถึงมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีการเตรียมความพร้อมเป็นอย่างดี มีการยอมรับฟังข้อคิดเห็นต่างๆของผู้เรียนเพื่อที่จะพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขในข้อบกพร่องต่างๆให้ดีมากขึ้น นิสิตมีความชื่นชอบในการเรียนดนตรีซึ่งจะช่วยพัฒนาคุณภาพจิตใจ ฝึกสมาธิในการเรียนเป็นอย่างดี พัฒนาจิตใจให้เบิกบาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา อัครธิติพงศ์ (2552) ได้ทำวิจัยเรื่องความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการทรัพยากรมนุษย์ ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริการทรัพยากรมนุษย์ ประจำปีการศึกษาที่ 2/2552 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลางและนักศึกษาเข้าชั้นเรียนมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป นักศึกษามีความพึงพอใจ ในการจัดการเรียนการสอน วิชาทรัพยากรในด้านเนื้อหาวิชาค่าเฉลี่ย 4.37 ด้านผู้สอนค่าเฉลี่ย 4.37 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 4.36 และด้านการประเมินผล การเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 4.40 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และในด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ในการเรียนการสอนรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตนั้นเป็นรายวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดสมาธิ ความผ่อนคลายและมีความสุขกับดนตรีและนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้จึงควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับการวิเคราะห์หลักสูตร และทำความเข้าใจในจุดมุ่งหมายในหลักสูตรให้มากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อให้ได้เนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรและสามารถนำไปสู่การจัดระบบการเรียนการสอนที่ดีไม่ว่าจะเป็นด้านการใช้สื่อต่างๆ ด้านการผลิตสื่อ ด้านห้องเรียนเฉพาะทาง ด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้ตรงตามจุดประสงค์ของรายวิชารวมไปถึงอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานี้ควรพัฒนาและฝึกฝนตัวเองอย่างสม่ำเสมอ และพัฒนาวิธีการสอนที่แตกต่างไปจากการสอนในรายวิชาเอก เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนนิสิตในรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตที่ไม่ใช่วิชาเฉพาะทาง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ และมีความสุขกับการเรียนดนตรีเพื่อให้นำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาชีวิตโดยมีดนตรีเป็นสื่อกลางเสริมสร้างความสุขในการดำเนินชีวิตต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำพลการวิจัยไปใช้

การนำข้อเสนอแนะต่างๆ ไปแก้ไขปรับปรุงนั้นตามข้อเสนอที่ปรากฏในผลการวิจัย ควรที่จะมีการศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนต่อรายวิชาดนตรีเพื่อคุณภาพชีวิตอย่างโดยละเอียดและทำอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะทราบ ความต้องการของแต่ละบุคคลแตกต่างกันไปและสามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขในหลายๆ ด้านให้ทันยุค ทันสมัย เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนเกิดประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนและเพื่อให้การเรียนการสอนมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศักดิ์. (2543). **จอมปราชญ์นักการศึกษา : สังเคราะห์วิเคราะห์และประยุกต์แนวพระราชดำรัสด้านการศึกษาและพัฒนา.** กรุงเทพฯ : ด่านสุทธาการพิมพ์.

จิติมา อัครธิติพงศ์. (2552). **รายงานการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจในในการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประจำปีการศึกษาที่ 2/2552.** พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2555). **สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์(สากล).** ค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2555, จาก http://art.tsu.ac.th.

สุธรรม อารีกุล. (2543). **รูปแบบและภารกิจอุดมศึกษา.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.